

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 93: Xứ Hy Hữu

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Xứ hy hữu】 (Chỗ hy hữu)

Nơi chốn để giảng kinh, sự thành tựu của pháp hội; năm xưa tại vườn Kỳ Thọ Cấp Cô Độc, Đức Thích Ca Mâu Ni Phật mở pháp hội giảng kinh “Kim Cang Bát Nhã” này, đó là xứ hy hữu (chỗ hy hữu). Cũng đồng một đạo lý ấy, hôm nay chúng ta tại giảng đường lầu 5 của Cư sĩ lâm Singapore này, cũng là xứ hy hữu. Nếu không có nơi chốn này, thì pháp hội của chúng ta không thể thành tựu được.

Thứ ba: 【Đức hy hữu】 (Đức hy hữu)

Chữ “Đức” này chính là quả đức viên mãn của Như Lai; bởi lẽ những gì Phật tuyên thuyết chính là sự lưu xuất toàn thể quả đức của Như Lai, chứ chẳng phải chỉ là một phần hay hai phần trong quả đức mà Như Lai đã chứng đắc. Một phần hay hai phần là thuộc về các pháp môn khác, là các bộ kinh điển khác; còn bộ kinh này chính là quả đức viên mãn. Cho nên, người xưa phán định kinh này thuộc về Viên giáo, Viên giáo chính là pháp luân viên mãn. Đây là sự hiển lộ của quả đức viên mãn, nên gọi là Đức hy hữu. Chúng ta nương nơi văn tự ít ỏi, chỉ khoảng hơn năm ngàn chữ của bộ kinh này, mà đạt được quả đức viên mãn do Thế Tôn chứng đắc, quý vị nói xem điều này hy hữu biết bao!

Thứ tư: 【Sự hy hữu】 (Sự hy hữu)

Chữ “Sự” này chính là chỉ cho Bát Nhã Ba La Mật Đa, đặc biệt chỉ cho Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật Đa. Đức Phật chẳng vì chúng ta giảng pháp gì khác, mà vì chúng ta tuyên giảng Đại pháp hy hữu này.

Hợp lại bốn ý nghĩa trên, thật đúng là hy hữu khó gặp. Hôm nay chúng ta đã gặp được rồi, cũng giống như lời Thế Tôn nói ở phần sau của bộ kinh này là

“thành tựu công đức đệ nhất hy hữu”, tương ứng với sự hy hữu ở chỗ này trước sau tương xứng với nhau, cho nên chúng ta cần phải trân quý cơ hội này.

Ở nơi đây giảng kinh quả thật cũng rất hy hữu, bởi vì chúng ta giảng mỗi ngày, ngay cả ngày nghỉ lễ cũng giảng như thường lệ. Mọi người nghe kinh cần phải buông xả những công việc ứng thù vụn vặt, thì quý vị mới có thể ngày nào cũng đến nghe kinh, mới không đến nỗi bị bỏ lỡ bài giảng, điều này cũng rất là hy hữu.

Hiện nay, thông thường ở các nơi giảng kinh, nói lời chân thật thì mỗi tuần chỉ giảng hai ngày, hoặc giảng một ngày, để thuận tiện cho quý vị có thể sắp xếp thời gian đến nghe. Giống như tôi ngày trước ở Đài Trung, Lão cư sĩ Lý Bình Nam giảng kinh, mỗi tuần giảng một ngày. Tại sao phải giảng theo cách đó? Là để thuận tiện cho mọi người có thể nghe bộ kinh ấy từ đầu đến cuối, không thiếu buổi nào. Bởi vì nếu ngày nào cũng giảng thì quý vị không thể thực hiện được việc đi nghe pháp mỗi ngày, do có những việc giao tế, ứng thù, có những việc gia đình nên không thể đến được.

Còn chúng ta ngày nào cũng giảng, ngày nghỉ lễ cũng giảng như thường lệ, nếu quý vị ngày nào cũng đến nghe, một buổi cũng không thiếu, thì đó là đệ nhất hy hữu!

Hôm nay thời gian đã hết.